

се отрази не само върху малките еснафски градове, но и върху селата, тъй като се заангажира голъма част от селската работна ръка, понеже малоимотните селяни нахлуха във фабриките, за да изкарват хлъба си.

Назадността на турската империя бѣше причина за слабото проникване на новите икономически промѣни въ югоизточна Европа и частно въ България. Нашето освобождение даде силен тласък на новия стремеж да се достигнат страните на Запад въ областта на материалната и духовна култура. Този ускоренъ процесъ, обаче, имаше покрай положителните си и отрицателни страни. Западната култура нахлу така неудържимо у насъ, че ние не можахме да я асимилираме последователно и безболезнено. Жалкото е, че отрицателното, което се възприема винаги по-лесно, се прояви у насъ, както и навсѣкжде. Старите традиционни нрави, свързани съ нашия битъ, не можах да се замѣнятъ бавно съ новите и безъ голѣми сътресения.

Въ по-голѣмите градове се създава единъ особенъ родъ аристокрация съ западно европейски маниери, която е чужда на самото занаятчийско и работническо съсловие, нежели на селските маси. Въ по-малките градове съществува еснафски духъ, но еснафството отъ чисто економическа гледна точка се разрушава.

Селото живѣе откъснато животъ. Въ економическо отношение се характеризира съ изостаналостъ и първобитно обработване на земята. Още по-голѣма е назадливостта въ културно отношение. „Интелигенцията“ отъ града, която нѣма правилно отношение къмъ живота, не счита за нужно да подаде ръка на отрудения селякъ и да му посочи правилния пътъ: какъ да твори материални и духовни блага.

Но още преди войните, а особено следъ тѣхъ, всрѣдъ будната и прогресивна младежъ на селото и града се появи и единъ особенъ стремежъ къмъ повдигане културното ниво на народните маси. Младежта отъ селото разбра, че трѣбва да разчита преди всичко на собствените си сили и на ония честни и будни младежи отъ града, които сж готови да имъ сътрудничатъ. Читалищата и младежките кооп. групи никнатъ ежедневно, гостуванятия на младите отъ града въ село зачестяватъ, четатъ се сказки, изнасятъ се пиеси. Учащата се младежъ, която следва въ градовете, носи всичко ценно въ селата и спомага за издигането на ония, които нѣматъ възможностъ да се учатъ.

Ето истинския пътъ на нашата младежъ отъ селото и града. Нека тя да разруши преградите, които спъватъ тѣхното правилно общуване! Само здравата, будна и честна интелигенция може да сплоти всички творчески сили за изграждането на новия животъ, за който всички се боримъ!

В. Чочовъ

Писателятъ Звезделинъ Цоневъ е сложилъ подъ печатъ нова книга

РАЗКАЗИ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

„МОМЧИЛЪ ЮНАКЪ“

художествено издание съ рисунки къмъ текста отъ художника В. Лазаревичъ.

„Четенето въ добрите книги храни ума и съ четене се постига възстановяване на силите на ума, уморенъ отъ занятия“.

Сенека

Ползата отъ четенето на добрите книги е твърде голѣма. Съ помощта на перото, човѣкъ рѣдко може да опише какво дава една добра книга на четеца. Той се пренася въ другъ свѣтъ, забравя и грижи и страдания. Той чувства, че разговаря съ мъртвите листа и на душата му става леко и приятно. Той продължава да чете, чете и чете. Ето! Той е свършилъ една книга. Бавно затваря и последния листъ. Оставя книгата. Сега той има по-ясна и по-пълна представа за редъ нѣща. Четецътъ е беседвалъ съ автора и героите, спорилъ е и най-после получава наградата, наградата, че е успѣлъ да прочете още една отъ многобройните книги. Всѣки трѣбва да прави като този човѣкъ. Но и въ четенето трѣбва да правимъ единъ добъръ подборъ. Гледай, да не би четенето на много автори и книги отъ всѣкакъвъ родъ да те направи твърде повърхностенъ и неустойчивъ. Ако искашъ да извлѣчешъ нѣкаква трайна полза, спирай се само на несъмнени авторитети и се храни изключително съ тѣхъ. Тоя, който е всѣкжде, не е никжде. Хора, които много пътуватъ иматъ много познати, но нито единъ приятель. Същото се случва и съ оногova, който не изучава внимателно нѣкой писателъ, а прочита всичко повърхностно и набързо. Споменътъ за тази книга ще бѣде въ паметта му день, два, седмица и следъ това всичко ще изчезне.

Книгитѣ въ голѣмо количество сж също обременителни. Щомъ не можешъ да прочетешъ всички книги, задоволи се съ толкова, колкото можешъ да прочетешъ. Има много жадуващи за наука и знания хора, които искатъ изведнажъ да прочетатъ и да узнаятъ всичко. Щомъ като ще четешъ така, по-добре не чети! Трѣбва да се четатъ най-добрите и признати съчинения. Всѣки трѣбва да се старее да придобива всѣки день по нѣщо ново. Четенето храни ума. Не трѣбва само да се чете или пише. Полза ще имашъ само тогава, когато пишешъ и четешъ умѣрено.

Събирането на знания трѣбва да става умѣрено съ известно въздържание.

Всѣки съзнателенъ човѣкъ трѣбва да се старее да прочете колкото се може повече добри книги.

„Чети, чети, чети!“ това сж думите, които единъ човѣкъ, жаденъ за знания трѣбва да си повтаря.

И тъй, завършвамъ съ думите: „Чети добрите книги, защото ще узнаешъ това, което те интересува, и защото ползата отъ това е голѣма. Опознай книгата, за да я обикнешъ!“

Юлий Тошевъ

Нека не се забравя, че отъ единъ и сжщъ авторъ ще се напечататъ най-хубавите му творби. Редакцията умолява всички работещи на литературно-научното поле да изпращатъ колкото е възможно по-къси и издържани трудове. Да се погрижатъ за пласимента на списанието и да запишатъ колкото е възможно повече абонати.

Читатели, абонирайте се. Абонирайте и читалищата. Годишенъ абонаментъ 80 лв. платимъ на три пѣти по 30 лв. — пощенска чекова смѣтка 6537